

Bitva u Little Bighornu byla jednou z největších proher, Custra stála život.

Vytáhnout pistoli, vytasit kolt, zmáčknout kohoutek a z hlavně vyletí kulka. Projde hlavou, srdcem nebo jinou částí těla protivníka. Protivník padá k zemi, je zraněn či zabit. Divoký západ byl opravdu ostrý. Podívejme se na některé postavy Severní Ameriky, drsná atmosféra Západu dala vzniknout mnoha legendám.

Období, které nás zajímá, bychom mohli nazvat dobou westernů. Musíme si však upřesnit, o jaké době a místě se budeme bavit. Jedná se o období od začátku 17. století až do roku 1912, kdy se připojily poslední teritoria jako americké státy, které se vymezovaly od řeky Mississippi až po pobřeží Tichého oceánu. Ovšem Divoký západ představuje také historii, folklor a kulturu spojené s postupným osidlováním západu dnešních Spojených států amerických prvními evropskými osadníky. Jak šel čas, tak se z činů stávaly historiky a legendy, ve kterých vystupoval šerif, indián nebo psanec, a zpravidla tekla krev.

TŘI JMÉNA

Lidem se většinou při slovech Divoký západ vybaví jména Custer, Sedící býk a Calamity Jane. Pojďme se s nimi blíže seznámit.

„Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná, proč Custer neposlouchá ta slova varovná,“ text písně Michala Tučného nám ukazuje, jak se završil

život Custer. Americký voják George Armstrong Custer velel jízdním jednotkám v několika bitvách americké občanské války a v indiánských válkách. Vedl Michiganskou brigádu, kterou během americké občanské války nazýval Wolverines – Rosomáci. V kavalerii Unie už během občanské války Custer projevoval zápal a odvahu na úkor rozvahy. Po skončení občanské války se stal velitelem 7. kavalerie. V roce

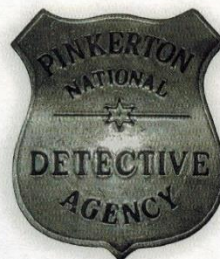
V kavalerii Unie už během občanské války Custer projevoval zápal a odvahu na úkor rozvahy

1867 byl postaven před válečný soud kvůli špatnému chování při sledování indiánů pod velením generála Winfielda Scotta Hancocka. Neplnil rozkazy, opouštěl stanoviště kvůli svým vlastním záležitostem a choval se surově ke svým mužům. Když byl v následujícím roce opět vrácen do funkce, nechal zmasakrovat 103 Čejenu včetně žen a dětí. U indiánů si vysloužil přezdívku Vrah žen. Byl nakonec poražen a zabit v bitvě u Little Bighornu. Bojoval zde proti koalici domorodých indiánů, složené téměř výhradně z bojovníků kmenů Siouxů, Šajenu a Arapahů, které vedli náčelníci Siouxů Splašený kůň, Žluč a Sedící býk. Tím jsme se dostali k dalšímu jménu.

PINKERTON

Pinkerton National Detective Agency je **SOUKROMÁ BEZPEČNOSTNÍ STRÁŽNÍ A DETEKTIVNÍ AGENTURA**. Ve Spojených státech ji založil Skot Allan Pinkerton v padesátých letech 19. století a v současnosti je dceřinou společností Securitas AB. Pinkerton se proslavil, když **ZMAŘIL SPIKNUTÍ** s cílem zavraždit zvoleného prezidenta Abrahama Lincolna, který později najal jeho agenty pro svou osobní bezpečnost během občanské války. Pinkertonovi agenti prováděli služby od ostrahy po soukromé vojenské zakázky práce. Pinkerton National Detective Agency od svého založení najímala i ženy a příslušníky menšin, což v té době bylo neobvyklé. Na vrcholu své moci byl Pinkerton **NEJVĚTŠÍ SOUKROMOU ORGANIZACÍ PRO VYMÁHÁNÍ PŘÁVA** na světě.

Sedící býk byl nejen siouxský náčelník, ale i šaman. Ve své době patřil mezi nejvýznamnější indiány a během poslední siouxske války byl nejvyšším válečným náčelníkem spojených siouxsých a šajenských kmenů, které roku 1876 přiměly k ústupu armádu USA v bitvě u Rosebudu a následovně drtivě porazili 7. kavalerii podplukovníka

Mezi nejznámější šerify Divokého západu patří Wyatt Berry Stapp Earp

Custera v bitvě u Little Bighornu. Sedící býk se stal symbolem posledního odporu indiánů z plání.

Poslední z trojice známých jmen je Calámitý Jane. Americká hrdinka Divokého západu, hraničárka, profesionální zvěd a blízká přítelkyně Wild

Bill Hickoka získala slávu i potyčkami s indiány. Vystřídala několik zaměstnání, pracovala jako myčka, kuchařka, servírka, zdravotní sestra a hoňák. Nakonec si v roce 1874 našla práci jako zvěd

pro vojenskou pevnost Fort Russell ve Wyomingu. Velitelé ji zprvu považovali spíše za zdroj zábavy než cenných informací, ale Jane je rychle

přesvědčila o svých dovednostech. Brzy proslula svými hrdinskými až šílenými kousky, zejména v potyčkách s indiány. Zachránila například svého nadřízeného z několikadenního obklíčení. Kapitán Egan ztratil už šest mužů, sám byl zraněn, a kdo byl,

↓ Sedící býk porazil Custra u Little Bighornu. ↘ Geronimo je v rámci historie spornou postavou.

← Calamity Jane se vyrovnala svým mužským protějškům.

střelce u O. K. Corralu společně s Doc Hollidayem a svými dvěma bratry Virgilem a Morganem. Šlo o půlminutový pistolnický souboj mezi skupinou psanců a zástupci zákona, považovaný za nejslavnější přestřelku v historii Dívokého západu. Došlo k ní ve středu 26. října 1881 kolem třetí hodiny odpoledne v městečku Tombstone v Arizoně. V Tombstone platila vyhláška o zákazu nošení zbraní, ale zdaleka ne každý ji bral vážně. To se týkalo také Ikea Clantona a Toma McLauryho, kteří si ráno den před incidentem přijeli do města nakoupit. U nákupu zásob ale nezůstalo. Ike Clanton zamířil do místního baru Alhambra, začal popíjet a alkohol v něm probudil agresivitu. Večer pak došlo ke konfliktu, což mělo následky druhý den. Dodnes se neví, kdo vystřelil první. Pravděpodobně ale je, že to byl Virgil Earp, jenž zasáhl Billyho Clantona do hrudi. Doc Holliday pak trefil brokovnicí Toma McLauryho. Potom už začala palba ze všech stran. Během třiceti vteřin vystřelili bojující muži přibližně třicet ran. Výsledkem byli tři mrtví, Billy Clanton, Tom a Frank McLauryovi.

jak by to s ním dopadlo, kdyby se neobjevila Jane a neodvezla ho do bezpečí. Důstojník ji pak v legraci pojmenoval Calamity Jane, přezdívka se rychle ujala.

ŠERIFOVÉ

Kdybychom si měli připomenout některého z šerifů Dívokého západu, určitě bychom

neměli vynachat Wyatta Berry Stapp Earpa. Earp jako zástupce šerifa působil nejprve ve městech Wichita a Dodge City v Kansasu, pak jako hlavní šerif v Tombstone v Arizoně. Než ale získal pozici šerifa, pracoval jako farmář, lovec bizonů, horník, kočí dostavníku nebo vyhazovač. Do dějin se zapsal účastí v pře-

PONY expres

V polovině 19. století přestala být města na východním pobřeží jedinou výspou civilizace v USA. Díky **NÁLEZŮM ZLATA V KALIFORNII** se začal prudce rozvíjet i americký Západ. Železniční spojení ještě neexistovalo a jediné, co obě pobřeží v té době spojovalo, byly poštovní linky. Největší a nejznámější z nich byla **SPOLEČNOST WELLS, FARGO & CO.** Její dostavníky ale nedokázaly zásilku z východu na západ dostat dřív než za tři měsíce. Společnost Russell, Major a Waddell proto přišla s nápadem na zřízení **EXPRESNÍ POŠTOVNÍ LINKY**, která by dobu přepravy zásilky přes kontinent zkrátila na několik dní. Přeprava zásilek, kterou chtěli provozovat, měla být především rychlá. Rozhodli se místo dostavníků využít osamělé jezdce na koních.

CELÁ TRASA měřila **3000 km**

NA TRASE BYLO

190 stanic

500 koňů na střídání

VZDÁLENOST MEZI JEDNOTLIVÝMI STANICEMI byla v průměru kolem

20 km

PRŮMĚRNÝ VĚK jezdců byl **18 let**

PRŮMĚRNÁ RYCHLOST jezdců činila **20 km/h**

Jezdec na svém úseku **VYSTŘÍDAL ASI 10 koní**

